

ทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

THE STUDENTS' OPINIONS TOWARD EXPERIENCE AT ASSUMPTION UNIVERSITY

สุเพ็ญ บุญเจริญ
Supen Booncharoen

สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Division of Higher Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนและด้านสังคม และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2553 จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น และกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของนียมาน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 60 ข้อ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับตามแนวของไลเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ที-เทสต์ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และในกรณีที่มี F มีนัยสำคัญ วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีอยู่ในระดับมากทุกด้าน
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการเปรียบเทียบไม่พบว่า มีความแตกต่างกัน
3. นักศึกษาจากชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นปีไม่พบว่า แตกต่างกัน
4. นักศึกษาจากคณะต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาจากคณะต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาจากต่างคณะมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในด้านการเรียนและด้านสังคม โดยที่นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์มีทัศนคติแตกต่างจากนักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันพบว่า โดยรวม นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบไม่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติ ประสบการณ์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Abstract

The purpose of this research were 1) to study students' opinions toward experience at Assumption University in two aspects: learning and social, and 2) to compare students' opinions toward experience at Assumption University according to their gender, class level, faculty, and grade point average. The sample used in this study included 350 students enrolled during academic year 2553. The sample was selected using stratified random sampling and allocated through Neyman allocation Method. The instrument used for collecting data was a Likert-type five-point rating scale questionnaire of 60 items. The statistical procedures used to analyze the data included percentage, mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and Scheff" for multiple comparison in case there was a significant F. The results showed that:

1. Students had good opinions toward experience at AU as a whole and also in each aspect.
2. Students with different gender had good opinions toward experience at AU, and when compared, there was no difference.
3. Students from different class level had good opinions toward experience at AU and did not differ on their opinions.
4. Students from different faculty held good opinions toward experience at AU. When compared in whole, it was found that there was a significant difference among students from different faculty. When compared on each aspect, it was found that students from different faculty had some statistically significant differences on both learning and social aspects: students from faculty of Arts had different opinions from students from faculty of Business Administration and students from faculty of Architecture, besides students from faculty of Science and Technology had a significant difference from Architecture students.
5. A study of students with different grade point average showed that in the whole, they have a good opinion toward experience at AU. When compared among these groups, there was neither a significant difference in whole nor in each aspect.

Keywords: Opinions, Experience, Assumption University

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพฤติกรรมดำรงชีวิตของประชากรไทย ประกอบกับการเปลี่ยนผ่านทางวัฒนธรรมจาก ต่างชาติที่เข้าสู่สังคมมีมากขึ้น กระแสความเปลี่ยนแปลง เหล่านี้ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงของสังคมในด้านความ ยากจน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการแข่งขันทางธุรกิจ ด้านความไม่เป็นธรรม ในสังคม และความล่มสลายของชุมชนในชนบท ความอ่อนล้าของระบบคุณธรรมจริยธรรมและ สถาบันศาสนา หากไม่ได้รับการแก้ไขและป้องกัน อย่างเพียงพอและทันการณ์ก็นำมาซึ่งความเดือดร้อน นานัปการแก่ประชาชนในอนาคต [1] ท่ามกลาง ภาวะวิกฤตดังกล่าว การศึกษาเป็นสิ่งที่คนในสังคม หวังพึ่งพาให้เป็นปัจจัยนำไปสู่การแก้ไข เป็นปัจจัย ในการดำรงชีวิตที่ทุกคนต้องแสวงหา เพื่อพัฒนา ตนเองให้รู้จัก คิดวิเคราะห์ปรับตัวให้ทันกับ เหตุการณ์และสิ่งใหม่ที่เข้าสู่ชีวิต และเป็นพื้นฐาน ที่จะช่วยเสริมสร้างให้ประเทศมีทั้งความสามารถ ในการร่วมมือและการแข่งขันกับนานาชาติอารยประเทศ [2]

สถาบันอุดมศึกษาในฐานะเป็นสถาบัน ชั้นนำในการจัดการศึกษาจึงควรปรับตัวให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงโดยพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้อง กับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก เพื่อเตรียมคน ให้พร้อมต่อการแข่งขันและการร่วมมือที่ทัดเทียม [3] เป็นแหล่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเป็นแหล่ง สร้างทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญต่อประเทศ และเป็น ตัวบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ [4] ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [5] ที่กล่าวว่า วิชา สถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่ในการพัฒนา มนุษย์โดยการอุดมศึกษาเตรียมคนและพัฒนา ในด้านสติปัญญา ด้านทัศนคติ ด้านจริยธรรม และ ด้านบุคลิกภาพ เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

และตรงกับหลักการสำคัญของกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับ 2 [6] ได้ให้ความสำคัญ ของสถาบันอุดมศึกษาว่า มีหน้าที่สอนและถ่ายทอด ความรู้ให้แก่เยาวชนและผู้เรียนพร้อมๆ กับทำ หน้าที่รวบรวม สังเคราะห์ วิเคราะห์ สร้าง และเผยแพร่ความรู้ผ่านกระบวนการศึกษาวิจัยโลกในอดีต สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ผลที่สังคมควรได้รับจากมหาวิทยาลัยคือบัณฑิตที่ มีความรู้สามารถเข้าสู่ชีวิตการทำงานเป็นพลเมือง ที่ได้รับการขัดเกลาทางสังคมและวัฒนธรรมมา เป็น อย่างดี ส่วนความรู้และองค์ความรู้ที่เป็นผลิตผล จากมหาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเศรษฐกิจแล้ว ยังจะต้องช่วยนำพาสังคมไปสู่ความเป็นอารยประเทศ อย่างยั่งยืนด้วย ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษา จึงเป็นกลไกสำคัญหนึ่งในการเพิ่มศักยภาพของ ประเทศในเวทีสากล ผ่านการสร้างและพัฒนากำลัง คน และการสร้างความรู้และนวัตกรรมผ่านระบบวิจัย และพัฒนาเพื่อประโยชน์ในภาคการผลิต โครงสร้าง พื้นฐานและการยกระดับความเข้มแข็งของสังคม โดยรวม ประสพการณ์ในมหาวิทยาลัยอันเกิดจาก การจัดหลักสูตร การเรียนการสอน และสภาพ แวดล้อมทางสังคม จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการ พัฒนานักศึกษา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการ จัดการศึกษาดังกล่าว

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งหนึ่งของประเทศไทย เดิมชื่อ วิทยาลัย อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 เมื่อ พ.ศ. 2515 และได้รับอนุมัติจากทบวง มหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2533 ปัจจุบันมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญจัดการศึกษาเป็น 3 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ในระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ คณะการจัดการ ธุรกิจความเสี่ยงและอุตสาหกรรมบริการ คณะ

ศิลปศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะนิเทศศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะเทคโนโลยีชีวภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะดนตรี และระดับประกาศนียบัตร คณะศึกษาศาสตร์ ประกาศนียบัตรการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโท มีหลักสูตรที่สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ ในระดับปริญญาเอกมี 11 สาขาวิชา [7] และมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ด้วยการเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติแห่งแรกของประเทศไทย ทุกสาขาวิชาใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน และเน้นทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในฐานะที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ในปี พ.ศ. 2544 และปี พ.ศ. 2551 ได้รับรางวัล Prime Minister's Export Award นอกจากนี้ยังมีพันธกิจอันแน่วแน่ในการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อยังประโยชน์แก่ประเทศชาติและสังคม มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้ผลิตบัณฑิตตั้งแต่เปิดดำเนินการสอนจนถึงปัจจุบันรวม 48,518 คน จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี 40,904 คน ปริญญาโท 7,590 คน และปริญญาเอก 20 คน มหาวิทยาลัยมีความพยายามที่จะจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาเพื่อเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นต้นว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยเปิดสอนในหลากหลายสาขาวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชานั้นๆ และเป็นผู้ที่เอาใจใส่ต่อการสอนและเข้าใจผู้เรียน มีการเตรียมการสอนอย่างดี ส่วนในด้านสังคม มหาวิทยาลัยได้จัดให้มหาวิทยาลัยมีบรรยากาศเหมือนในมหาวิทยาลัยในสวนที่ร่มรื่นผู้คนมีไมตรีต่อกัน มีกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจของนักศึกษา

อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์นักศึกษากลับมาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในการศึกษาที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากด้านการเรียนและด้านสังคมดังนี้

ด้านการเรียน นักศึกษาบางส่วนชอบภาษาอังกฤษไม่ผ่านจึงส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาในการเรียนภาษาอังกฤษ [8] ทำให้มีความจำเป็นที่ต้องเรียนพิเศษ โดยมหาวิทยาลัยจัดหาอาจารย์ผู้สอนให้หรือเรียนกับผู้ช่วยสอน (tutor) ส่วนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งต้องอาศัยทักษะการคิดในระดับสูง บางครั้งนักศึกษาไม่เข้าใจเนื้อหาหรือทำโจทย์ปัญหาไม่ได้ มักไม่กล้าแสดงออกหรือไม่กล้ามาปรึกษากับอาจารย์ผู้สอน ทำให้เรียนต่อในเนื้อหาที่ยากขึ้นกว่าเดิมไม่ได้เพราะขาดความรู้พื้นฐาน ส่งผลไปสู่อการใช้เวลาเรียนหลายเทอมขึ้น [9] นอกจากนี้ นักศึกษาบางส่วนขาดการชวนช่วยในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและใช้ห้องสมุดเป็นห้องอ่านหนังสือ (study hall) แทนแหล่งค้นคว้า เพื่อทบทวนตำรา ก่อนสอบ 2-3 วัน หรือ 1 สัปดาห์ [10] และมีนักศึกษาบางคนถือโอกาสออกจากบ้านในวันหยุดหรือวันหยุดนักขัตฤกษ์โดยไม่บอกทางบ้าน และใช้เวลาว่างเพียง 2-3 ชั่วโมง เรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นภาษาที่สอง เช่น จีน ญี่ปุ่น ส่วนเวลาที่เหลือหมดไปกับเรื่องไร้สาระต่างๆ ตามความพอใจ [11]

ด้านสังคม นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมเป็นครั้งคราว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นเอง เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ชมรมไอแซค ชมรมรังสรรค์ไทย ยกเว้นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ABAC Dummy [12] มีนักศึกษาบางส่วนคบและสนิทกัน แบ่งเป็นกลุ่มๆ กับเพื่อนเพียง 2-3 คน ขาดการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนต่างกลุ่ม บางกลุ่มเที่ยวเตร่ เดินตามห้างสรรพสินค้า ดูภาพยนตร์ คาราโอเกะ ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาคือ ไม่สามารถบริหารจัดการเวลาของตนเองได้ มีผลกระทบด้านการเรียน [13] และนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งชื่นชอบกับการมีความสุขในการใช้ชีวิตยามค่ำคืน ซึ่งอาจ

นำไปสู่การสร้างลักษณะนิสัยในแง่ลบ ถ้าไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น มหาวิทยาลัยจึงได้จัดให้มีกระบวนการอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษาให้รู้จักตนเองดีขึ้น [14]

จากข้อมูลด้านการเรียนและด้านสังคมของนักศึกษาดังกล่าว จะเห็นว่าประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลสูงต่อการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาประสบการณ์ของนักศึกษาใน 2 ด้าน คือ ด้านการเรียน และด้านสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมทางสังคมของนักศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การวิจัยครั้งนี้จะได้ข้อมูลเป็นแนวทางแก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับนักศึกษาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้วยปณิธานของมหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยังประโยชน์แก่ประเทศชาติและสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในด้านการเรียน และด้านสังคม
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในด้านการเรียนและด้านสังคม โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ซึ่งลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีของนีย์มาน (Neyman allocation)

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ สอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ ได้แก่ เพศ คณะ ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 60 ข้อ สอบถามผู้ตอบเกี่ยวกับทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ใน 2 ด้าน คือ ด้านการเรียน และด้านสังคม

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญด้วยตนเอง โดยส่งไปตามคณะที่กำหนดไว้ นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ด้วยการใช้อคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
2. ศึกษาทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวม และเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนและด้านสังคม โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. เปรียบเทียบทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญในด้านการเรียนและด้านสังคม โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ทดสอบทีสำหรับชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และใช้ Scheff” method ในการตรวจสอบรายคู่

4. ศึกษาทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่

ผลการวิจัย

พบว่า

1. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการเปรียบเทียบไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน

3. นักศึกษาจากชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างชั้นปีไม่พบว่า แตกต่างกัน

4. นักศึกษาจากคณะต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักศึกษาจากคณะต่างกันมีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาจากต่างคณะมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในด้านการเรียนและด้านสังคม โดยที่นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์มีทัศนคติแตกต่างจากนักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ และนักศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาจากคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

5. การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันพบว่า โดยรวมนักศึกษา

ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบไม่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาทัศนคติต่อประสบการณ์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียนและด้านสังคม โดยรวมนักศึกษาเห็นว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาเห็นว่ามีทัศนคติอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสามารถเลือกเรียนในหลักสูตรสาขาวิชาที่เรียนตรงตามความต้องการที่ตนมีความถนัด พร้อมทั้งนักศึกษาได้รับคำอธิบายรายวิชาและวิธีการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนอย่างตั้งใจและเข้าใจคำแนะนำการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชา และนักศึกษาได้มีโอกาสซักถามข้อสงสัยในระหว่างคาบเรียน ทั้งนี้นักศึกษาได้วางแผนการเรียนและวิธีการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียนจึงสามารถปรับตัวในการเรียนได้เป็นอย่างดีส่งผลให้นักศึกษาตั้งใจเก็บคะแนนสะสมในห้องเรียนเพื่อให้สอบผ่านในแต่ละรายวิชาเข้าเรียนตรงต่อเวลาทุกคาบเรียน นอกจากนี้จะใช้เวลาว่างในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียนแล้วยังใช้เวลาว่างทบทวนบทเรียนหลังจากจบชั่วโมงเรียนแล้ว ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์จากการถ่ายทอดของอาจารย์ รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์ที่ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เรียนสามารถพัฒนาทักษะและกระบวนการแก้ปัญหาของนักศึกษามีส่วนช่วยให้ นักศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ต้องการได้ง่ายขึ้น เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะข้อมูล ที่ได้จากสื่อนำไปสู่ความรับผิดชอบในการทำงาน กลุ่มที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ร่วมกับเพื่อน สามารถพัฒนาให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันกับเพื่อนๆ ในการทำงานกลุ่มให้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดีได้ วิธีการเรียนรู้และความเข้าใจ ในหลักสูตรที่เป็นแนวทางในการจัดที่มหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับนาราวดี ศิริโรจน์ [15] ที่อธิบาย เกี่ยวกับความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติที่จัดให้แก่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ และชมพันธ์ ฤกษ์พร ฤ อยุธา [16] ได้ให้ความเห็น เกี่ยวกับความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผน ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นเอกสารหรือโครงการ การศึกษาได้จัดวางแผนไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา ตามแผนที่กำหนด ส่วนรัช เดิมฉนวน [17] ได้ อธิบายถึงการจัดการเรียนการสอนควรใช้หลักสูตร ในแต่ละสาขาวิชาให้สอดคล้องกันกับความต้องการ ของสังคมและตลาดแรงงานในปัจจุบัน และจาก ผลการวิจัยของวรรณพร จิตรทอง [18] ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของ หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านหลักสูตร นิสิตมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก รวมทั้งสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของนิวัฒน์ วรสาร [19] ที่ได้ศึกษา ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการ ศึกษาาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ตามองค์ประกอบด้านการเรียน การสอนโดยรวมพบว่า มีคุณภาพในระดับมาก นอกจากหลักสูตรแล้วอาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นส่วน ประกอบสำคัญในด้านการเรียนสอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา [20] ที่กล่าวว่า ลักษณะที่ดี ของอาจารย์คือ ต้องมีความตั้งใจจริงที่จะสอน มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย มีคุณธรรม

จริยธรรม และมีความยุติธรรม เข้าใจและเอาใจใส่ ผู้เรียน และผลงานวิจัยของนารี รมย์นุกูล [21] ที่ได้ ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการ เรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัย ศรีปทุมพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการ เรียนการสอนระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ศรีปทุมในด้านอาจารย์ ในระดับมาก และจาก ผลการวิจัยของวรรณพร จิตรทอง [18] ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของ หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ในด้านการจัดผู้สอน นิสิตมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสม ในระดับมาก ดังผลการวิจัยของรัช เดิมฉนวน [17] ที่ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการ จัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการ ศึกษาาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัด กรมศิลปากรพบว่า รูปแบบการจัดการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะใน ด้านการจัดทำแผนการสอนคือ ควรมีการจัดทำแผนการ สอนและการจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสม เช่น ความยากง่าย ความสอดคล้อง ความเกี่ยวข้อง ต่อเนื่องกัน ควรมีการวางแผนกิจกรรมการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และสอดคล้อง กับผลการวิจัยของซูศรี สะพรั่ง [22] ที่ศึกษาความ คิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาพบว่า ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นิสิตเห็น ด้วยในระดับมาก ด้านนักศึกษา สำเนา ขจรศิลป์ [23] กล่าวว่าพัฒนานักศึกษาเป็นการแสดง ความพยายามที่จะทำให้ศึกษามีคุณสมบัติที่พึง ประสงค์ใน 3 ด้านใหญ่ๆ คือ ด้านสติปัญญา โดยเน้นเรื่องการใช้ความคิดการวิเคราะห์ด้วยเหตุผล ด้านศีลธรรมโดยให้ยึดมั่นในความเชื่อและแนวทาง ปฏิบัติของศาสนา และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประเทศ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพเพียบพร้อม ด้วยคุณค่า คุณภาพ และคุณประโยชน์ และจากผล การวิจัยของชิวภัทร ธรรมเกษตร [24] ที่ได้ศึกษา

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม มีความเหมาะสม ในระดับมาก

1.2 ด้านสังคม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีทักษะที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษาอยู่ในบรรยากาศของสถาบันที่แทบทุกคนมีมิตรต่อกัน นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้โดยไม่เคอะเขิน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกับเพื่อนๆ มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรับทุกข์ได้ มีกลุ่มกิจกรรมที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย เมื่อมีปัญหาเพื่อนคอยให้กำลังใจ มีการติชมเพื่อพัฒนา และมีกิจกรรมที่ทำให้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ อยู่เสมอ จึงช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสวางจิต ศรีระชา [25] ที่ศึกษาชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น และพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน นักศึกษารุ่นพี่ที่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาด้านการเรียนแก่นักศึกษารุ่นน้อง ถึงแม้จะมีบางประเด็นที่นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับปานกลาง เช่น การมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอาชีพกับบริษัทจำลอง การขอรับการปรึกษาจากศูนย์บริการสุขภาพจิต แต่โดยทั่วไปนักศึกษารุ่นพี่ใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มที่ตนสนใจ ดังที่รีเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล [26] กล่าวว่านักศึกษามักเข้าร่วมในกลุ่มกิจกรรมต่างๆ เช่น กลุ่มกิจกรรม กลุ่มก้าวหน้า กลุ่มเก็บตัว กลุ่มสมาคม กลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ กลุ่มวิชาการ และกลุ่มวิชาชีพ เพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจของตนเอง การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ช่วยให้ให้นักศึกษากล้าคิด กล้าแสดงออก ทำให้ได้เพื่อนใหม่ๆ เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นที่ยอมรับของเพื่อนมากขึ้น ดังงานวิจัยของวารวิวรรณ บุณนิม [27] ที่พบว่า

นักศึกษาที่มีสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนจะมีความสามารถในการปรับตัวที่ดี เพราะการอยู่ในกลุ่มเพื่อนจะทำให้ศึกษามีโอกาสเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น มีการเรียนรู้ที่จะควบคุมพฤติกรรมตนเอง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และมีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเกิดการเรียนรู้ปรับตัวได้ จึงส่งผลให้นักศึกษามีทักษะที่ดีในระดับมากก็เป็นได้ นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรภาพระหว่างอาจารย์และนักศึกษายังทำให้นักศึกษามีความกล้าที่จะซักถาม กล้าแสดงความคิดเห็น ทำให้มีบรรยากาศในการเรียนที่เป็นกันเอง และส่งผลต่อการมีทักษะที่ดีในระดับมาก ทั้งนี้สอดคล้องกับที่นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ [28] ที่กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนว่า การพบปะซักถามนอกชั้นเรียน จะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทักษะต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทาง และนโยบายการจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านการเรียน นักศึกษาชายและหญิงได้เลือกเรียนตามความถนัด และความสามารถตรงกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนา [29] พบว่า การได้รับประสบการณ์จากการจัดการเรียนการสอนในด้านต่างๆ เหมือนกันส่งผลให้นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาของชีวกัทร ธรรมเกสร [24] ที่ได้ศึกษาทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสุพรรณิ เพชระ [30] ที่ได้ศึกษาทักษะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียน

การสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุงพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ด้านสังคม มหาวิทยาลัยสนับสนุน และส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการใช้ชีวิต ในมหาวิทยาลัยเหมือนกัน รวมทั้งได้รับการดูแล จากอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างดีทั้งนี้ถึงแม้ นักศึกษาชายและหญิงจะมีความแตกต่างกันในการ ตอบสนองต่อสังคมต่างกัน โดยนักศึกษาหญิง มีความเจริญทางสังคมได้เร็วและดีกว่านักศึกษาชาย แต่จากสภาพที่นักศึกษาได้รับการเอาใจใส่จาก อาจารย์ที่ปรึกษาแล้วทำให้นักศึกษาทั้งชายและ หญิงรู้สึกลดความกังวลในเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และกล้าแสดงออกในการ เข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชมรมต่างๆ ที่ นักศึกษาจัดขึ้น โดยนักศึกษาชายและหญิง มีความ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้วยกัน ซึ่งสอดคล้อง กับผลการวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ [31] ที่พบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาในแต่ละด้านและโดยรวมไม่ แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของสัมฤทธิ์ ใจดี [32] พบว่านักศึกษาชายและหญิง มีเจตคติต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมต่างๆ ไม่แตกต่างกัน ส่วนธาริณี สุขจิตต์ [33] พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยรวม และในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัย ของพวงทอง วุฒิเดช [34] พบว่า นักศึกษาต้องการ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูน ประสบการณ์ให้มีความรอบรู้ ปรับตัวเข้ากับสภาพ การณ์ที่เปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ จีรวัดณ์ วีรังกร [35] ที่กล่าวว่า การเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้รู้จักตนเอง มากขึ้น รู้จักควบคุมอารมณ์ ยอมรับฟังความคิดเห็น

ของผู้อื่น และที่สำคัญสามารถทำงานร่วมกับบุคคล อื่นได้

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ที่มี ต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวม และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการที่ นักศึกษาชั้นปีต่างกันแต่มีประสบการณ์ใน มหาวิทยาลัยเหมือนๆ กันไม่ว่าจะเป็น

ด้านการเรียน นักศึกษาได้รับคู่มือ ระเบียบการและหลักสูตรการศึกษาตั้งแต่ปีการ ศึกษาแรก มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้อาจารย์เป็นที่ ปรึกษาแต่ละชั้นปี เพื่อให้นักศึกษาเข้าพบเมื่อมี ปัญหาด้านการเรียน และมหาวิทยาลัยมีการกำหนด ปฏิทินประจำปีการศึกษาซึ่งนักศึกษาสามารถ วางแผนการเรียนได้ และนักศึกษาได้จัดกิจกรรม การต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอนใน ห้องเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาเหมือนกัน จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อ ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญไม่แตกต่างกัน ดังงานวิจัยของธวัลรัตน์ พลเจริญ [36] ที่ศึกษา ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สาขา วิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒพบว่า นิสิตที่ศึกษาชั้นปีต่างกันมี ทัศนคติต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาศิลปศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชูศรี สะพรั่ง [22] ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มี ต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้น ปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อ การจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวมไม่แตกต่างกัน และนารี รมย์นุกูล [21] ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับ ปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมพบว่า

นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ด้านสังคม มหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษาให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม มีความรู้ด้านทักษะทางสังคม รู้จักสิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบของตนเองต่อผู้อื่น สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรมคอมพิวเตอร์ กิจกรรมรณรงค์เพื่อสุขภาพที่ดี ให้บริการการออกกำลังกาย และการเข้าร่วมกีฬามหาวิทยาลัย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว นอกเหนือไปจากกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ กิจกรรมนันทนาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยต้องการปลูกฝังเจตคติที่ดีให้กับนักศึกษา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้นักศึกษามีจิตสำนึก ที่ถูกต้องดีงาม สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และต้องการให้นักศึกษาทุกชั้นปีได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเพิ่มโอกาสให้มีการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมรุ่นและเพื่อนต่างรุ่น และเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วม ฟังพวาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรู้ด้านทักษะทางสังคม รู้จักสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น มีความรับผิดชอบของตนเองต่อผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับสำเนาวิ ขจรศิลป์ [23] ที่กล่าวว่า การพัฒนานักศึกษาด้านสังคมเป็นการพัฒนาทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น โดยกระบวนการประชาธิปไตย กิริยามารยาทในสังคม มนุษย์สัมพันธ์ และรอบรู้ทั้งวัฒนธรรมไทยและต่างชาติที่ต้องติดต่อด้วย และกรกช อัดตวิริยานุภาพ [37] ได้สรุปด้านสังคมว่า เป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมหรือเสียสละเพื่อชุมชน แสดงถึงการฟังพวาอาศัยซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความสุขสมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในสังคม

4. ผลการเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะต่างกันมีทัศนะที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการเรียน ทั้งนี้อาจ

เนื่องมาจากการเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละคณะมีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหารายวิชา แนวคิด หลักการ และทฤษฎีต่างๆ รวมไปถึงประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละคณะที่มีความถนัดและพื้นฐานความชอบแตกต่างกัน ดังที่วิชัย ดิสสระ [38] กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ นอกจากนี้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของแต่ละบุคคล จำเป็นต้องอาศัยกลวิธีการเรียนการสอนหลายๆ รูปแบบอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับชูศรี สะพรั่ง [22] ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาพบว่า โดยรวมแตกต่างกัน

และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีทัศนะที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ด้านการเรียน นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีทัศนะที่ดีต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละคณะมีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหารายวิชา แนวคิด หลักการและทฤษฎีต่างๆ รวมไปถึงประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของแต่ละคณะที่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุพรรณิ เพชระ [30] ที่ได้ศึกษาทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุงพบว่า นิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีมีทัศนะต่อการจัดการเรียน

การสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านสังคม นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะ บริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีทัศนคติที่ต่อ ประสพการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาแต่ละคณะมีลักษณะ บุคลิกเฉพาะตนที่แตกต่างกันตามสาขาวิชา พื้นฐาน การเรียนและการเลือกเรียนในแต่ละคณะ และอาจ มาจากการเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ ตัวเอง การเข้าสังคมที่มีความชอบเหมือนๆ กัน การเลือกเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักศึกษาแต่ละคณะ จะมีลักษณะความชอบที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของลิขิตกุล กุศลรัตน์รักษ์ [39] ได้ศึกษา ประสพการณ์ในมหาวิทยาลัยของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของนิสิตพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีประสพการณ์ ในมหาวิทยาลัยด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีทัศนคติที่ต่อประสพการณ์ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับนักศึกษาทุกคน ไม่ว่าจะนักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ในด้านการเรียน นักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ได้รับ ประสพการณ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรียนของทุกคณะที่เหมือนกัน อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาจะมีโอกาสประเมินประสิทธิภาพการสอน ของอาจารย์ผู้สอนในทุกรายวิชาเพื่อนำไปปรับปรุง การเรียนการสอนของแต่ละรายวิชาเป็นไปตาม ที่กำหนดไว้ในโครงการสอนให้เป็นมาตรฐาน เดียวกันทุกรายวิชา จากเหตุผลดังกล่าว ส่งผลให้

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีทัศนคติที่ต่อประสพการณ์ในมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภิราช รัตพันธ์ [40] ที่ได้เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียน การสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาพการจัดการเรียน การสอน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาทัศนคติต่อประสพการณ์ ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ด้านการเรียน จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ต่อประสพการณ์ในมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก เพื่อให้ด้าน การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัย ควรจัดสรรเวลาเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการ ของนักศึกษา และควรส่งเสริมการใช้เวลาว่างของ นักศึกษาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน รวมถึงการใช้ห้องสมุดเป็นแหล่งในการค้นคว้าข้อมูล และทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านสังคม จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ต่อประสพการณ์ในมหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ด้านการสังคมพบว่า มีทัศนคติ อยู่ในระดับมาก เพื่อให้ด้านสังคมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรให้ สนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬา ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และส่งเสริมให้นักศึกษาเข้า ร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์กับชมรม และเพื่อนรุ่นต่างๆ เสมอตามประเพณีสำคัญๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น รวมถึงสนับสนุนให้เข้าร่วม กิจกรรมฝึกอาชีพบริษัทจำลองหรือธุรกิจ SME ระหว่างศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยให้มีส่วนร่วม ทำกิจกรรม และคอมพิวเตอร์ที่มหาวิทยาลัยจัดให้

มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้รับข้อมูลจากเพื่อนรุ่นพี่เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเป็นประจำ เมื่อมีปัญหา นักศึกษาสามารถขอรับการปรึกษาจากศูนย์บริการสุขภาพจิตได้หรือเมื่อมีปัญหาสามารถนัดหมายอาจารย์ที่ปรึกษาได้เสมอโครงการฝึกงานของมหาวิทยาลัยช่วยเพิ่มโอกาสการได้งานทำของนักศึกษา การให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยช่วยลดความเครียดของนักศึกษาที่มีความจำเป็นทางการเงิน นักศึกษาได้รับข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเรื่องการให้บริการของมหาวิทยาลัยด้านต่างๆ มหาวิทยาลัยปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดีการทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อสุขภาพทำให้นักศึกษารู้สึกมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น นักศึกษามีโอกาสใช้สถานที่และอุปกรณ์การออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย

3. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาจากต่างคณะกันมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งด้านการเรียนและด้านสังคมโดยรวม มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจนักศึกษาบ้างในการอธิบายการเรียนการสอน และควรมีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ในแต่ละคณะที่ต้องใช้กฎเกณฑ์การแบ่งคะแนนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พื้นฐานการเรียนเดิมของนักศึกษาในแต่ละคณะไม่เท่ากันจึงจำเป็นต้องปรับเวลาเรียนให้มากกว่าเดิมตามเนื้อหาวิชา และการใช้เวลาว่างของนักศึกษาให้เกิดประโยชน์ทั้งด้านการเรียนและสังคม

4. มหาวิทยาลัยควรเพิ่มสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้เพียงพอับความต้องการของนักศึกษา เช่น สถานที่จอดรถรางที่รับ-ส่งนักศึกษาจากอาคารเรียนไปยังหอพัก และ AU Mall จุดที่ให้บริการน้ำดื่ม และร้านอินเทอร์เน็ตที่เป็นบริการของบุคคลภายนอก นอกจากนี้ควรเพิ่มการให้บริการกับนักศึกษาในด้านอื่นๆ

4.1 ควรจัดระบบการลงทะเบียนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อที่นักศึกษาจะได้จัดสรรเวลาได้เหมาะสมในด้านจัดตารางการเรียน การทบทวนบทเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งไม่กระทบต่อการเรียน พร้อมทั้งนักศึกษาสามารถเลือกเวลาพบอาจารย์ที่ปรึกษาได้เป็นการเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนอกเวลาเรียนอีกด้วย รวมถึงปรึกษาเรื่องส่วนตัวหรือสภาวะจิตหรือทางอารมณ์เรื่องร้องเรียนเรื่องกิจกรรมเสริมต่างๆ เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาจะใกล้ชิดกับนักศึกษา

4.2 การจัดตารางการเรียนการสอนควรให้ตรงกับแผนการจัดการเรียนการสอนที่ประกาศไว้และการจัดกิจกรรม ชมรม ให้เป็นไปตามความต้องการของนักศึกษา โดยให้เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ นักศึกษาได้รับรู้อย่างทั่วถึงที่จะเข้าร่วมกิจกรรมที่สำคัญๆ เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

4.3 ควรให้มีการปรับปรุงเรื่องความสะอาดของห้องน้ำ โดยให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลความสะอาดของห้องน้ำ พร้อมกับมีแผ่นภาพติดบอร์ด เพื่อเป็นการชี้แนะให้นักศึกษาเข้าใจและตระหนักถึงเรื่องความสะอาดของห้องน้ำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความต้องการด้านการให้บริการกับนักศึกษา
2. ศึกษาประสบการณ์ด้านการเรียนและด้านสังคมให้ครบทุกคณะ
3. ศึกษารูปแบบการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เอกสารอ้างอิง

- [1] เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2552). *พัฒนาผู้เรียนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์*. สืบค้นเมื่อ 13 กรกฎาคม 2552, จาก http://www.kriengsak.com/index.ppp?=&components=content&id_content_cate
- [2] ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2546). *อุดมศึกษาโลกาภิวัตน์*. ใน *รายงานการดำเนินงานและประชุมวิชาการทางการศึกษาในต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] เกษม วัฒนชัย. (2543). *มิติใหม่ในการจัดการศึกษากับบทบาทสหภาพการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- [4] *สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. (2548). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- [5] วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). *การพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [6] *สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา*. (2551). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [7] *สถาบันอุดมศึกษาไทย*. (2549). *มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทปอ. ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- [8] กนกกาญจน์ ชูลิตรัตน์. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [9] กิตติพงศ์ สีสานราธิวัฒน์. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [10] พิชญ์อร วุฒิปยุต. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [11] เศรษฐา พรหมจักร. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [12] นนทวิทย์ วิวิทย์วารกรณ์. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [13] คะเนิงนิจ บุนนาค. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [14] อรพันธ์ รัชกุล. (2551, 18 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุเพ็ญ บุญเจริญ ที่อาคาร SM ชั้น 3 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตสุวรรณภูมิ.
- [15] นาราวดี ศิริโรจน์. (2543). *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการบริหารวิชาการของวิทยาลัยนาฏศิลป์*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [16] ชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา. (2530). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [17] ธวัช เต็มถวน. (2548.) *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกรมศิลปากร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- [18] วรณพร ฉัตรทอง. (2546). การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามความเห็นของอาจารย์และนิสิต. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [19] นิวัฒน์ วรสาร. (2550). ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [20] วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [21] นารี รมย์นุกูล (2547). ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [22] ชูศรี สะพรั่ง. (2549). ความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [23] สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2543). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 : การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชา การศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [24] ชีวภัทร ธรรมเกษตร. (2552). ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [25] สว่างจิต ศรีระษา. (2530). ชีวิตนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [26] วิเรืองรอง รัตโนโลสกุล. (2543, พฤษภาคม-สิงหาคม). การศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. 23(2).
- [27] วารวิวรรณ บุณนิม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [28] นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). นโยบายทางการศึกษาของ 44 รัฐบาล. สมาคมผู้บริหารการศึกษา แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- [29] ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2538). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- [30] สุพรรณณี เพชระ. (2552). ทักษะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [31] มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [32] สัมฤทธิ์ ใจดี. (2544). การศึกษาเจตคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- [33] ธาริณี สุขจิตต์. (2544). *ความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [34] พวงทอง วุฒิเดช. (2542). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่: หน่วยกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [35] จีรวัดณ์ วีรังกร. (2546, 22 เมษายน). *สัมภาษณ์โดย มนัส นิลสวัสดิ์ ที่กองกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- [36] ธวัลรัตน์ ผลเจริญ. (2546). *ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [37] กรกช อัดตวิริยานุภาพ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [38] วิชัย ดิสสระ (2538). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- [39] ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์. (2547). *การศึกษาประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของนิสิต*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- [40] ภิราช รัตนันต์ (2549). *ทัศนะที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.